Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B** **ДИРЕКТИВА 2001/24/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**

от 4 април 2001 година

относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции

(ОВ L 125, 5.5.2001 г., стр. 15)

Изменена със:

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година	L 173	190	12.6.2014 г.

▼B

ДИРЕКТИВА 2001/24/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 4 април 2001 година

относно оздравяването и ликвидацията на кредитни институции

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 47, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията ([1]),

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като взеха предвид становището на Европейския валутен институт ([3]),

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ([4]),

като имат предвид, че:

(1) В съответствие с целите на Договора, хармоничното и балансирано развитие на икономическата дейност в цялата Общност следва да се насърчава чрез премахване на пречките за свободата на установяване и за свободата на предоставяне на услуги в рамките на Общността.

(2) Успоредно с премахването на тези пречки следва да се уреди положението, до което могат да доведат затрудненията на една кредитна институция, особено когато тя има клонове в други държави-членки.

(3) Настоящата директива съставлява част от законодателната рамка на Общността, създадена с Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 март 2000 г. относно достъпа до и упражняването на дейност на кредитни институции ([5]). Оттук следва, че при извършване на дейността си кредитната институция и нейните клонове съставляват единно образувание и то подлежи на надзор от страна на компетентните органи на държавата, в която е издадено разрешение, валидно в цялата Общност.

(4) Особено нежелателно би било от това единство между институция и нейните клонове да се отстъпва в случаите, в които се налага да бъдат предприети мерки за оздравяване или да бъде открито производство по ликвидация.

([1]) ОВ C 356, 31.12.1985 г., стр. 55, и ОВ C 36, 8.2.1988 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 263, 20.10.1986 г., стр. 13.
([3]) ОВ C 332, 30.10.1998 г., стр. 13.
([4]) Становище на Европейския парламент от 13 март 1987 г. (ОВ C 99, 13.4.1987 г., стр. 211), потвърдено на 2 декември 1993 г. (ОВ C 342, 20.12.1993 г., стр. 30), Обща позиция на Съвета от 17 юли 2000 г. (ОВ C 300, 20.10.2000 г., стр. 13) и Решение на Европейския парламент от 16 януари 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*). Решение на Съвета от 12 март 2001 г.
([5]) ОВ L 126, 26.5.2000 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2000/28/ЕО (ОВ L 275, 27.10.2000 г., стр. 37).

▼B

(5) Приемането на Директива 94/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 1994 г. относно системите за гарантиране на влоговете ([1]), която въвежда принципа на задължително членство на кредитните институции в система за гарантиране на влоговете в тяхната държава на произход, е допълнително доказателство за нуждата от взаимно признаване на мерките за оздравяване и производствата по ликвидация.

(6) На административните или съдебни органи на държавата-членка по произход трябва да бъде предоставено изключително правомощие да вземат решения относно мерките за оздравяване, предвидени в действащото законодателство и съществуващи в практиката на тази държава-членка, както и да прилагат посочените мерки. Поради трудностите при хармонизиране на законодателствата и практиката на държавите-членки е нужно да бъде установено взаимно признаване от държавите-членки на мерките, които всяка от тях предприема за възстановяване на жизнеспособността на лицензираните от нея кредитни институции.

(7) Необходимо е да се гарантира, че мерките за оздравяване, предприети от административните или съдебни органи на държавата-членка по произход, и действията на лицата или органите, които са определени от държавните органи да ръководят изпълнението на съответната мярка за оздравяване, имат действие във всички държави-членки. Това се отнася и за мерките, свързани с възможността за временно преустановяване на плащанията, временно спиране на изпълнителните действия или намаляване на вземанията, както и за всички други мерки, които могат да засегнат съществуващи права на трети лица.

(8) Някои мерки и особено тези, които засягат функционирането на вътрешната структура на кредитните институции или правата на управителите или на съдружниците или акционерите, не се нуждаят от уреждане с настоящата директива, за да проявят действието си във всички държави-членки, доколкото според правилата на международното частно право се прилага правото на страната по произход.

(9) По отношение на някои мерки, по-специално онези, които са свързани със спазването на условията на разрешението, вече е постигнато взаимно признаване съгласно Директива 2000/12/ЕО, доколкото съответната мярка не засяга правата на трети лица, възникнали преди предприемането ѝ.

(10) Когато действат в това си качество, лицата, които участват във функционирането на вътрешните структури на кредитните институции, управителите и съдружниците или акционерите на такива институции не трябва да бъдат възприемани като трети лица по смисъла на настоящата директива.

(11) Когато мерките за оздравяване биха могли да възпрепятстват упражняването на права на трети лица, в държавите-членки по местонахождение на клоновете трябва да бъде предоставяна информация на тези лица във връзка с изпълнението на мерките.

(12) Принципът на равното третиране на кредиторите с оглед на техните възможности за предявяване на съдебен иск изисква административните или съдебни органи на държавата-членка по произход да предприемат нужните действия, които да позволят на кредиторите в приемащата държава-членка да упражнят правото си да предявят съдебен иск в предвидените за тази цел срокове.

([1]) ОВ L 135, 31.5.1994 г., стр. 5.

▼B

(13) Когато клоновете на кредитни институции със седалище според устройствения си акт извън Общността се намират в различни държави-членки, трябва да съществува изискване за координиране на действията на административните или съдебни органи във връзка с мерките за оздравяване и производствата по ликвидация на тези клонове.

(14) Ако не бъдат предприети мерки за оздравяване или предприетите мерки останат без резултат, кредитните институции, които изпитват затруднения, трябва да бъдат ликвидирани. В такива случаи следва да бъде предвидено взаимно признаване на производствата по ликвидация и на техните последици в Общността.

(15) Важните функции на компетентните органи на държавата-членка по произход преди откриването на производство по ликвидация могат да бъдат изпълнявани и по време на ликвидацията, за да се гарантира правилното протичане на това производство.

(16) Равноправно третиране на кредиторите изисква кредитната институция да бъде ликвидирана в съответствие с принципите на единство и универсалност, които предполагат изключителна компетентност на административните или съдебни органи на държавата-членка по произход и признаване на техните решения. Тези решения трябва без формалности да пораждат във всички други държави-членки последиците, предписани от законодателството на държавата-членка по произход, освен ако настоящата директива не предвижда друго.

(17) Освобождаването от последиците на мерките за оздравяване и производствата по ликвидация по отношение на определени договори и права се ограничава до посочените последици и не засяга други въпроси, които имат отношение към мерките за оздравяване и производствата по ликвидация, например предявяването, проверката, приемането и реда на вземанията, свързани с тези договори и права, както и правилата за разпределяне на приходите от реализацията на активите, които се уреждат от законодателството на държавата-членка по произход.

(18) Доброволна ликвидация е възможна, когато кредитната институция е платежоспособна. Независимо от това, административните или съдебни органи на държавата-членка по произход при необходимост могат да вземат решение за мярка за оздравяване или за производство по ликвидация, дори след започване на доброволната ликвидация.

(19) Отнемането на разрешението за извършване на банкова дейност е една от задължителните последици на ликвидацията на кредитна институция. Отнемането не следва да бъде пречка за продължаване на част от дейността на кредитната институция, доколкото то е нужно или подходящо за целите на ликвидацията. Независимо от това, държавата-членка по произход може да предвиди, че подобно продължаване на дейността ще бъде извършвано със съгласието и под надзора на нейните компетентни органи.

(20) Индивидуалното предоставяне на информация на известните кредитори е също толкова важно, колкото публикуването, за да им позволи при нужда те да предявят вземанията си или да представят възражения по вземанията в установените срокове. В тази насока не следва да се допуска дискриминация на кредиторите с местожителство в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, на основата на тяхното място на пребиваване или характера на вземанията им. Докато трае производството по ликвидация, кредиторите трябва да получават информация периодично и по подходящ начин.

▼B

(21) Единствено с цел прилагане на разпоредбите на настоящата директива спрямо мерките за оздравяване и производствата по ликвидация на клонове в Общността на кредитна институция с главно управление в трета страна, понятията „държава-членка по произход“, „компетентни органи“ и „административни или съдебни органи“ означават съответно „държава-членка по местонахождението на клона“, както и „компетентни органи“ или „административни органи“ на държавата-членка по местонахождението на клона.

(22) Когато кредитна институция с главно управление извън Общността има клонове в повече от една държава-членка, всеки клон се третира поотделно с оглед прилагането на настоящата директива. В такъв случай административните или съдебни органи, както и управителите и ликвидаторите, полагат усилия да координират действията си.

(23) Важно е да се спазва принципът, че процесуалните и материално-правните последици на мерките за оздравяване или производствата по ликвидация се определят от законодателството на държавата-членка по произход. Необходимо е също да се има предвид, че тези последици могат да противоречат на правилата, които са обичайно приложими за икономическата и финансовата дейност на съответната кредитна институция и нейните клонове в други държави-членки. В някои случаи препращането към правото на друга държава-членка е неизбежно проявление на принципа на приложимост на правото на държавата-членка по произход.

(24) Това проявление е особено необходимо за защита на заетите лица, които имат трудови договори с кредитна институция, за гарантиране на сигурността на сделките с някои категории имущество и за запазване на целостта на регулираните пазари, които функционират в съответствие със законодателството на дадена държава-членка и на които се търгуват финансови инструменти.

(25) Сделките, които се извършват в рамките на система за разплащания и сетълмент, са предмет на Директива 98/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 май 1998 г. относно окончателността на сетълмента в платежните системи и в системите за сетълмент на ценни книжа ([1]).

(26) Приемането на настоящата директива не поставя под въпрос разпоредбите на Директива 98/26/ЕО, според които производството по несъстоятелност не трябва да оказва влияние върху приложимостта на валидно въведени в система нареждания или върху предоставени на система обезпечения.

(27) Някои мерки за оздравяване или за производства по ликвидация предполагат назначаване на лице, което да ръководи изпълнението на мярката или осъществяването на производството. Признаването на назначението и правомощията на това лице във всички държави-членки е съществена предпоставка за изпълнението на решенията, които са взети в държавата-членка по произход. Въпреки това, следва да се уточнят пределите на правомощията на това лице, когато то извършва действия извън държавата-членка по произход.

([1]) ОВ L 166, 11.6.1998 г., стр. 45.

▼B

(28) Кредиторите, които са сключили договори с кредитна институция преди предприемането на мярка за оздравяване или откриването на производство по ликвидация, трябва да бъдат защитени от действието на правните норми за нищожност, унищожаемост или неприложимост в държавата-членка по произход, когато лицето, което се ползва от сделката, представи доказателства, че в конкретния случай приложимото към тази сделка право не предвижда средства за оспорване на съответното правно действие.

(29) Дори след откриване на производство по ликвидация или предприемане на мярка за оздравяване, трябва да бъде запазено доверието на купувачите-трети лица, и съответно купувачите на недвижимо имущество в съдържанието на регистрите или партидите във връзка с вписаното имущество. Това може да се постигне само ако действителността на придобивната сделка се урежда от правото по местонахождението на недвижимото имущество или от правото на държавата, под чиято юрисдикция се води регистърът или партидата.

(30) Действието на мерките за оздравяване или производствата по ликвидация по отношение на висящо съдебно производство се уреждат от законодателството на държавата, в която е висящо производството, по изключение от приложението на принципа *lex concursus* (прилагане на стълкновителния закон). Последиците на тези мерки или производства за отделните изпълнителни действия, които произтичат от висящи съдебни производства, се уреждат от законодателството на държавата-членка по произход в съответствие с общото правило, установено в настоящата директива.

(31) Следва да се предвиди задължение за административните или съдебни органи на държавата-членка по произход незабавно да уведомяват компетентните органи на приемащата държава-членка за предприемането на мярка за оздравяване или откриването на производство по ликвидация, по възможност преди предприемането на мярката или откриването на производството, а в противен случай незабавно след това.

(32) Служебната тайна по смисъла на член 30 от Директива 2000/12/ЕО е съществен елемент във всички производства за информация или консултация. По тази причина тя трябва да се спазва от всички административни органи, които участват в такива производства, а съдебните органи в тази насока се подчиняват на отнасящите се за тях национални разпоредби,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ДЯЛ I

ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за кредитните институции и техните клонове, които са създадени в държави-членки, различни от държавата, където се намира главното управление на институцията, съгласно определението в член 1, точки 1 и 3 от Директива 2000/12/ЕО, като се спазват условията и изключенията, предвидени в член 2, параграф 3 от същата директива.

▼B

2. Разпоредбите на настоящата директива относно клоновете на кредитна институция с главно управление извън Общността се прилагат само когато тази институция има клонове в най-малко две държави-членки на Общността.

▼M1

3. Настоящата директива се прилага по отношение на инвестиционни посредници по член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета ([1]) и техните клонове, намиращи се в държави членки, различни от тези, в които се намира главното им управление.

4. Когато се прилагат инструментите за преструктуриране и се упражняват правомощията за преструктуриране, предвидени в Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([2]), настоящата директива се прилага и по отношение на финансови институции, посредници и предприятия майки, които попадат в обхвата на Директива 2014/59/ЕС.

5. Членове 4 и 7 от настоящата директива не се прилагат в случаите, когато се прилага член 75 от Директива 2014/59/ЕС.

6. Член 33 от настоящата директива не се прилага в случаите, когато се прилага член 84 от Директива 2014/59/ЕС.

Член 2

Определения

По смисъла на настоящата директива:

— „държава членка по произход“ означава държава членка по произход съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 43 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

— „приемаща държава членка“ означава приемаща държава членка съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 44 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

— „клон“ означава клон съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 17 от Регламент (ЕС) № 575/2013;

— „компетентен орган“ означава компетентен орган съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 40 от Регламент (ЕС) № 575/2013 или орган за преструктуриране по смисъла на член 2, параграф 1, точка 18 от Директива 2014/59/ЕС по отношение на мерките за оздравяване съгласно посочената директива;

— „управител“ означава всяко лице или орган, които са назначени от административни или съдебни органи и имат задачата да ръководят изпълнението на мерки за оздравяване;

([1]) Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

([2]) Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. за създаване на рамка за възстановяване и преструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 190).

▼M1

— „административни или съдебни органи“ означава административни или съдебни органи на държавите членки, които са компетентни по отношение на мерки за оздравяване или производства по ликвидация;

— „мерки за оздравяване“ означава мерки, които имат за цел да запазят или възстановят финансовото положение на кредитна институция или инвестиционен посредник съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 2 от Регламент (ЕС) № 575/2013 и които биха могли да засегнат съществуващите права на трети лица, включително мерки, свързани с възможност за спиране на плащания, спиране на изпълнителни действия или намаляване на вземанията; тези мерки включват прилагане на инструментите за преструктуриране и упражняване на правомощията за преструктуриране, предвидени в Директива 2014/59/ЕС;

— „ликвидатор“ означава всяко лице или орган, които са назначени от административни или съдебни органи и имат задачата да ръководят провеждането на производство по ликвидация;

— „производство по ликвидация“ означава колективно производство, което е открито и контролирано от административни или съдебни органи на държава членка за реализация на активи под надзора на тези органи, включително когато производството се прекратява със споразумение между кредитора и длъжника или друга подобна мярка;

— „регулиран пазар“ означава регулиран пазар съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 21 от Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета ([1]);

— „инструмент“ означава финансов инструмент съгласно определението в член 4, параграф 1, точка 50, буква б) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

▼B

ДЯЛ II

МЕРКИ ЗА ОЗДРАВЯВАНЕ

A. *Кредитни институции с главно управление в Общността*

Член 3

Предприемане на мерки за оздравяване — приложимо право

1. Само административни или съдебни органи на държавата-членка по произход са компетентни да вземат решение за прилагане на една или повече оздравителни мерки в кредитна институция, включително в клоновете, установени в други държави-членки.

2. Мерките за оздравяване се прилагат в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби и с процедурите, приложими в държавата-членка по произход, доколкото друго не е предвидено в настоящата директива.

([1]) Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 г. относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и Директива 2011/61/ЕС (ОВ L 173, 12.6.2014 г., стр. 349).

▼B

Посочените мерки произвеждат пълно действие, в съответствие със законодателството на тази държава-членка, в цялата Общност без допълнителни формалности, включително по отношение на трети лица в други държави-членки, дори когато приложимите за тях правила на приемащата държава не предвиждат такива мерки или предписват условия за прилагането им, които не са изпълнени.

Мерките за оздравяване са действащи в цялата Общност от момента, в който станат действащи в държавата-членка, в която са предприети.

Член 4

Информация, която следва да се предоставя на компетентните органи на приемащата държава-членка

Административните или съдебните органи на държавата-членка по произход незабавно уведомяват чрез всички налични средства компетентните органи на приемащата държава за решението си да приемат мярка за оздравяване, включително за практическите последици, които тя може да породи, по възможност преди нейното предприемане, а в противен случай незабавно след това. Предаването на информацията се извършва от компетентните органи на държавата-членка по произход.

Член 5

Информация, която следва да се предоставя на компетентните органи на държавата-членка по произход

Когато административните или съдебните органи на приемащата държава-членка счетат за необходимо да предприемат на своя територия една или повече мерки за оздравяване, те уведомяват за това компетентните органи на държавата-членка по произход. Предаването на информацията се извършва от компетентните органи на приемащата държава-членка.

Член 6

Публикуване

1. Когато прилагането на оздравителните мерки, за което е взето решение съобразно член 3, параграфи 1 и 2, може да засегне правата на трети лица в приемащата държава-членка и когато решението за постановяване на мярката подлежи на обжалване в държавата-членка по произход, административните или съдебни органи на държавата-членка по произход, администраторът или всяко лице, което има право да предприеме това действие в държавата-членка по произход, публикуват извлечение от решението в *Официален вестник на Европейските общности* и в два централни всекидневника във всяка приемаща държава-членка с цел да бъде дадена възможност за своевременно упражняване на правото на обжалване.

2. Извлечението от предвиденото в параграф 1 извлечение се изпраща при първа възможност чрез най-подходящите канали на Службата за официални публикации на Европейските общности и на два централни всекидневника във всяка приемаща държава-членка.

3. Службата за официални публикации на Европейските общности публикува извлечението най-късно дванадесет дни след изпращането му.

▼B

4. В подлежащото на публикуване извлечение от решението на официалния език или официалните езици на съответните държави-членки се посочват целта и правното основание на взетото решение, сроковете за обжалване, като се дава ясно указание за датата на изтичането им и пълния адрес на органите или съда, които са компетентни да разглеждат жалби.

5. Мерките за оздравяване се прилагат независимо от предписаните в параграфи от 1 до 3 мерки и имат пълно действие по отношение на кредиторите, освен ако не е предвидено друго от административните или съдебни органи на държавата-членка по произход или от правните норми на същата държава, които регулират посочените мерки.

Член 7

Задължение за уведомяване на известни кредитори и право на предявяване на вземания

1. Когато законодателството на държавата-членка по произход изисква предявяването на вземане като условие за признаването му или предвижда задължително уведомяване за мярката на кредиторите с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в тази държава, административните или съдебни органи на държавата-членка по произход или администраторът уведомяват и известните кредитори с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в други държави-членки при условията, предвидени в член 14 и член 17, параграф 1.

2. Когато законодателството на държавата-членка по произход предвижда право на кредиторите с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в тази държава да предявяват вземания или да представят съображения във връзка с тези вземания, кредиторите с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в други държави-членки също имат това право при условията, предвидени в член 16 и член 17, параграф 2.

Б. ***Кредитни институции с главно управление извън Общността***

Член 8

Клонове на кредитни институции от трети страни

1. Административните или съдебните органи на приемащата държава-членка, в която се намира клон на кредитна институция с главно управление извън Общността, незабавно уведомяват чрез всички налични средства компетентните органи на другите приемащи държави-членки, в които институцията е създала клонове, които са включени в списъка, който е посочен в член 11 от Директива 2000/12/ЕО и който ежегодно се публикува в *Официален вестник на Европейските общности,* за всяко свое решение за предприемане на мярка за оздравяване, включително за практическите последици, които тази мярка може да породи, по възможност преди предприемането ѝ, а в противен случай незабавно след това. Предаването на информацията се извършва от компетентните органи на приемащата държава-членка, чиито административни или съдебни органи вземат решение за прилагане на мярката.

2. Посочените в параграф 1 административни или съдебни органи полагат усилия за координиране на действията си.

▼B

ДЯЛ III

ПРОИЗВОДСТВО ПО ЛИКВИДАЦИЯ

A. *Кредитни институции с главно управление в Общността*

Член 9

Откриване на производство по ликвидация — Информация, която следва да се предоставя на други компетентни органи

1. Само административните или съдебните органи на държавата-членка по произход, които отговарят за ликвидацията, имат правомощия да вземат решение за откриване на производство по ликвидация на кредитна институция, включително на клоновете, установени в други държави-членки.

Взетото от административния или съдебен орган на държавата-членка по произход решение за откриване на производство по ликвидация се признава без допълнителни формалности на територията на всички останали държави-членки и има действие там от момента, в който стане действащо в държавата-членка, в която е открито производството.

2. Административните или съдебните органи на държавата-членка по произход незабавно уведомяват чрез всички налични средства компетентните органи на приемащата държава-членка за решението си да открият производство по ликвидация, включително за практическите последици, които това производство може да породи, по възможност преди откриването му, а в противен случай незабавно след това. Предаването на информацията се извършва от компетентните органи на държавата-членка по произход.

Член 10

Приложимо право

1. Кредитна институция се ликвидира в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби и процедурите, приложими в нейната държава-членка по произход и по реда, предвиден в същата държава, доколкото настоящата директива не предвижда друго.

2. Правото на държавата-членка по произход определя по-конкретно:

а) имуществото, което ще бъде поставено под управление, и режима на имуществото, придобито от кредитната институция след откриване на производството по ликвидация;

б) съответните правомощия на кредитната институция и на ликвидатора;

в) условията, при които може да се противопоставят прихващания;

г) последиците на производството по ликвидация за текущите договори, по които кредитната институция е страна;

д) последиците от производството по ликвидация за действията, предприети от отделни кредитори, с изключение на висящите съдебни производства съгласно член 32;

▼B

е) вземанията, които трябва да бъдат предявени срещу кредитната институция, и режима на вземанията, възникнали след откриване на производството по ликвидация;

ж) правилата за предявяване, проверка и приемане на вземания;

з) правилата за разпределяне на приходите от реализацията на активи, реда на вземанията и правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след откриване на производството по ликвидация чрез вещно право или чрез прихващане;

и) условията и последиците от приключване на производството по ликвидация, по-специално приключването чрез споразумение между длъжник и кредитор (конкордат);

й) правата на кредиторите след приключване на производството по ликвидация;

к) заплащането на разноските за производството по ликвидация;

л) правилата за нищожност, унищожаемост или неприложимост на правни действия, които увреждат всички кредитори.

Член 11

Консултации между компетентните органи преди доброволна ликвидация

1. Преди органите на кредитна институция да вземат решение за доброволна ликвидация, с компетентните органи на държавата-членка по произход се провеждат консултации в най-подходяща форма.

2. Доброволната ликвидация на кредитна институция не е пречка за предприемане на мярка за оздравяване или за откриване на производство по ликвидация.

Член 12

Отнемане на разрешението на кредитна институция

1. Когато се вземе решение за откриване на производство по ликвидация на кредитна институция, без преди това да са били предприемани мерки за оздравяване, както и в случаите, когато предприетите мерки за оздравяване са останали без резултат, разрешението на кредитната институция се отнема по реда, предвиден в член 22, параграф 9 от Директива 2000/12/ЕО.

2. Предвиденото в параграф 1 отнемане на разрешението не е пречка лицето или лицата, натоварени с ликвидацията, да извършват част от дейността на кредитната институция, доколкото това е необходимо или подходящо за целите на ликвидацията.

Държавата-членка по произход може да предвиди, че тази дейност ще бъдат извършвана със съгласието и под контрола на нейните компетентни органи.

▼B

Член 13

Публикуване

Ликвидаторите или административен или съдебен орган обявяват решението за откриване на производство по ликвидация чрез публикуване на извлечение от решението за ликвидация в *Официален вестник на Европейските общности* и в най-малко два централни всекидневника във всяка приемаща държава-членка.

Член 14

Предоставяне на информация на известни кредитори

1. При откриването на производство по ликвидация административният или съдебен орган на държавата-членка по произход или ликвидаторът незабавно уведомява поотделно известните кредитори, чието местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление са в други държави-членки, освен ако според законодателството на държавата по произход предявяването на вземането не е предпоставка за неговото признаване.

2. Информацията се предоставя чрез изпращане на съобщение, в което се посочват установените срокове, предвидените санкции във връзка със сроковете, държавният или друг орган, който има правомощие да приема предявените вземания или възраженията по вземания, и другите предвидени действия. В съобщението се посочва също, дали кредиторите, които имат привилегировани вземания или вещно обезпечение, са длъжни да предявят вземането си.

Член 15

Изпълнение на задължения

Когато едно задължение е изпълнено към кредитна институция, която не е юридическо лице и спрямо която е открито производство по ликвидация в друга държава-членка, а е трябвало да бъде изпълнено към ликвидатора в това производство, се приема, че лицето, което е изпълнило задължението, го е погасило, ако не е знаело за откриването на производството. Ако задължението е изпълнено преди предвиденото в член 13 публикуване, до доказване на противното се приема, че изпълнилият задължението не е знаел за откриването на производството по ликвидация. Ако задължението е изпълнено след предвиденото в член 13 публикуване, до доказване на противното се приема, че изпълнилият задължението е знаел за откриването на производството.

Член 16

Право на предявяване на вземания

1. Всеки кредитор с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, включително публичните органи на държавите-членки, има право да предявява вземания или да представя писмени възражения по своите вземания.

2. Вземанията на всички кредитори с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, се третират еднакво и в еднакъв ред с вземанията със същия характер, които могат да бъдат предявени от кредитори с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в държавата-членка по произход.

▼B

3. С изключение на случаите, в които правото на държавата-членка по произход предвижда представяне на възражения във връзка с вземанията, кредиторът изпраща копия от писмените доказателства, ако съществуват такива, и посочва характера на вземането, датата на възникването му и неговия размер, дали претендира за привилегия, вещно обезпечение или запазване на правото на собственост във връзка с това вземане, както и вещите, върху които е учредено неговото обезпечение.

Член 17

Езици

1. Информацията по член 13 и 14 се предоставя на официалния език или един от официалните езици на държавата-членка по произход. За тази цел се използва формуляр, върху който на всички официални езици на Европейския съюз се поставя заглавието: „Покана за предявяване на вземане. Установени срокове“. Ако правото на държавата-членка по произход предвижда възможност да се представят възражения по вземанията, се поставя заглавие „Покана за представяне на възражения по вземане. Установени срокове“.

2. Всеки кредитор с местожителство, обикновено място на пребиваване или главно управление в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, може да предявява вземане или да представя възражения по вземането си на официалния език или на един от официалните езици на тази друга държава-членка. В такъв случай формулярът за предявяване на вземането му или за представяне на възражения по вземането му се озаглавява „Документ за предявяване на вземане“ или „Документ за представяне на възражения по вземания“ на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка по произход. Наред с това кредиторът може да бъде задължен да представи и превод на същия език на документа за предявяване на вземане или документа за представяне на възражения по вземанията.

Член 18

Редовно предоставяне на информация на кредиторите

Ликвидаторите редовно и по подходящ начин предоставят на кредиторите информация за хода на ликвидацията.

Б. ***Кредитни институции с главно управление извън Общността***

Член 19

Клонове на кредитни институции от трети страни

1. Административните или съдебните органи на приемащата държава-членка, в която се намира клон на кредитна институция с главно управление извън Общността, незабавно уведомяват чрез всички налични средства компетентните органи на останалите приемащи държави-членки, в които кредитната институция е създала клонове, включени в списъка, който е посочен в член 11 от Директива 2000/12/ЕО и който ежегодно се публикува в *Официален вестник на Европейските общности,* за всяко свое решение за откриване на производство по ликвидация, включително за практическите последици, които това производство може да породи, по възможност преди откриването му, а в противен случай незабавно след това. Предаването на информацията се извършва от компетентните органи на първата от посочените приемащи държави-членки.

▼B

2. Административните или съдебните органи, които вземат решение за откриване на производство по ликвидация на клон на кредитна институция с главно управление извън Общността, уведомяват компетентните органи на останалите приемащи държави-членки за откриването на производство по ликвидация и за отнемането на разрешението.

Предаването на информацията се извършва от компетентните органи на приемащата държава-членка, която е взела решение за откриване на производството.

3. Административните или съдебните органи по параграф 1 полагат усилия за съгласуване на действията си.

Ликвидаторите също полагат усилия да съгласуват действията си.

ДЯЛ IV

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ОТНОСНО МЕРКИТЕ ЗА ОЗДРАВЯВАНЕ И ПРОИЗВОДСТВАТА ЗА ЛИКВИДАЦИЯ

Член 20

Последици за някои договори и права

Последиците на мярката за оздравяване или откриването на производство по ликвидация за:

а) трудовите договори и правоотношения се определят изключително от правото на държавата-членка, което е приложимо към трудовия договор;

б) договорите за предоставяне на право на ползване или за придобиване на недвижимо имущество се определят изключително от правото на държавата-членка, на чиято територия се намира недвижимото имущество. Същото право определя и дали имуществото е движимо или недвижимо;

в) правата по отношение на недвижимо имущество, кораб или въздухоплавателно средство, които подлежат на вписване в обществен регистър, се определят изключително от правото на държавата-членка, под чиято юрисдикция се води регистърът.

Член 21

Имуществени права на трети лица

1. Предприемането на мерки за оздравяване или откриването на производство по ликвидация не засяга имуществените права на кредитори или трети лица във връзка с материално или нематериално, движимо или недвижимо имущество, независимо дали то е индивидуално определено или съставлява съвкупност от родово определени активи с променящ се състав, които принадлежат на кредитната институция и се намират на територията на друга държава-членка към момента на предприемане на мерките или откриване на производството.

2. Правата по параграф 1 включват по-конкретно:

а) право на разпореждане с активите или на възлагане на разпореждане с тях и на удовлетворение от приходите или доходите от актива, по-специално чрез залог или ипотека;

▼B

б) изключително право на удовлетворяване на вземане, по-специално чрез залагане или цесия на това вземане като обезпечение;

в) право вещта да бъде ревандикирана и/или да бъде потърсено връщането ѝ от всяко лице, което я държи или ползва против волята на правоимащия;

г) вещно право на плодоползване.

3. За вещно право се приема и всяко вписано в обществен регистър право, което е приложимо към трети страни и позволява да бъде придобито вещно право по смисъла на параграф 1.

4. Параграф 1 не е пречка за предявяване на исковете за нищожност, унищожаемост или неприложимост, предвидени в член 10, параграф 2, буква л).

Член 22

Запазване на правото на собственост

1. Предприемането на мерки за оздравяване или откриването на производство по ликвидация на кредитна институция, която купува вещ, не засяга правата на продавача, които произтичат от запазване на правото на собственост, ако към момента на предприемане на мерките или откриване на производството вещта се намира на територията на държава-членка, различна от тази, в която са предприети мерките или е открито производството.

2. Предприемането на мерки за оздравяване или откриването на производство по ликвидация на кредитна институция, която продава вещ, след предаването на вещта, не е основание за разваляне или прекратяване на продажбата и не е пречка за придобиване на право на собственост от купувача, ако към момента на предприемане на мерките или откриване на производството продадената вещ се намира на територията на държава-членка, различна от тази, в която са предприети мерките или е открито производството.

3. Параграфи 1 и 2 не са пречка за предявяване на исковете за нищожност, унищожаемост или неприложимост, предвидени в член 10, параграф 2, буква л).

Член 23

Прихващане

1. Предприемането на мерки за оздравяване или откриването на производство по ликвидация не засяга правото на кредиторите да търсят прихващане на своите вземания срещу вземанията на кредитната институция, ако прихващането е разрешено от правото, което е приложимо към вземането на кредитната институция.

2. Параграф 1 не е пречка за предявяване на исковете за нищожност, унищожаемост или неприложимост, предвидени в член 10, параграф 2, буква л).

▼B

Член 24

***Lex rei sitae* (закон по местонахождението на вещта)**

Упражняването на правото на собственост или други права върху инструменти, за чието възникване или прехвърляне се изисква вписване в регистър, партида или система на централен депозитар, водени или намиращи се в държава-членка, се регулира от правото на държавата-членка, в която се води или намира регистърът, партидата или системата на централния депозитар.

▼M1

Член 25

Споразумения за нетиране

Без да се засягат членове 68 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, споразуменията за нетиране се уреждат единствено от правото, приложимо за договора, който урежда такива споразумения.

Член 26

Репо споразумения

Без да се засягат членове 68 и 71 от Директива 2014/59/ЕС, репо споразуменията се уреждат единствено от правото, приложимо за договора, който урежда такива споразумения.

▼B

Член 27

Регулирани пазари

Без да се засягат разпоредбите на член 24, сделките, които се извършват на регулиран пазар, се уреждат изключително от правото, приложимо към договора, който урежда такива сделки.

Член 28

Доказване на назначаването на ликвидатори

1. Назначаването на администратора или ликвидатора се доказва със заверен препис от оригиналното решение за назначение или с друго удостоверение, издадено от административния или съдебен орган на държавата-членка по произход.

Може да се изисква превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата-членка, на чиято територия администраторът или ликвидаторът желае да извършва действия. Не се изисква легализация или друга подобна формалност.

2. Администраторите и ликвидаторите могат да упражняват на територията на всички държави-членки всички правомощия, които могат да упражняват на територията на държавата-членка по произход. Също така те могат да назначават лица, които да ги подпомагат или при нужда да ги представляват при изпълнението на мярката за оздравяване или в хода на производството по ликвидация, по-специално в приемащите държави-членки, с цел отстраняване на възможните трудности за кредиторите в приемащата държава-членка.

▼B

3. При упражняване на правомощията си администраторът или ликвидаторът съблюдават правото на държавите-членки, на чиято територия желаят да извършват действия, по-конкретно правилата за реализация на активи и за предоставяне на информация на работниците и служителите. Тези правомощия не могат да включват употреба на сила или право на произнасяне по съдебни или други спорове.

Член 29

Вписване в обществен регистър

1. Администраторът, ликвидаторът или административен или съдебен орган на държавата-членка по произход може да поиска мярка за оздравяване или решението за откриване на производство по ликвидация да бъдат вписани в поземлен, търговски и всеки друг обществен регистър, воден в друга държава-членка.

Всяка държава-членка може да предвиди задължително вписване. В такъв случай лицето или органът по предходния параграф предприемат необходимите действия за извършване на вписването.

2. Разноските за вписването се считат за разноски по производството.

Член 30

Действия, които увреждат кредиторите

1. Член 10 не се прилага по отношение на правилата за нищожност, унищожаемост или неприложимост на правни действия, които увреждат всички кредитори, ако лицето, ползващо се от тези действия, представи доказателство, че:

— действието, което уврежда всички кредитори се регулира от правото на държава-членка, различна от държавата-членка по произход, и

— приложимото право не предвижда средства за атакуване на съответното действие на това основание.

2. Когато с мярка за оздравяване, за която е взето решение от съдебен орган, се установяват правила за нищожност, унищожаемост или неприложимост на правни действия, които увреждат всички кредитори и са извършени преди предприемането на мярката, в предвидените в параграф 1 от настоящия член случаи не се прилагат разпоредбите на член 3, параграф 2.

Член 31

Защита на трети лица

Когато чрез действие, извършено преди предприемането на мярка за оздравяване или откриването на производство по ликвидация, кредитна институция се разпореди възмездно с:

— недвижим актив,

— кораб или въздухоплавателно средство, което подлежи на вписване в обществен регистър, или

— инструменти или права върху инструменти, за чието възникване или прехвърляне се изисква вписване в регистър, партида или система на централен депозитар, водени или намиращи се в държава-членка,

▼B

валидността на действието се определя от правото на държавата-членка, на чиято територия се намира недвижимият актив или под чиято юрисдикция се води регистърът или партидата, или функционира системата на централен депозитар.

Член 32

Висящи съдебни производства

Последиците на мерки за оздравяване или производство по ликвидация за висящо съдебно производство за вещ или право, отнети от кредитната институция, се определят изключително от правото на държавата-членка, в която се води висящото съдебно производство.

Член 33

Служебна тайна

Всички лица, които получават или разкриват информация във връзка с процедурите за предоставяне на информация или за консултация, предвидени в член 4, 5, 8, 9, 11 и 19, са длъжни да спазват служебна тайна съобразно правилата и условията, предвидени в член 30 от Директива 2000/12/ЕО. Това не се отнася за съдебните органи, за които важат действащите национални разпоредби.

ДЯЛ V

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 34

Прилагане

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, най-късно до 5 май 2004 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Приетите в изпълнение на настоящата директива национални разпоредби се прилагат само за мерки за оздравяване или производства по ликвидация, предприети или открити след датата по първа алинея. Мерките и производствата, предприети или открити преди тази дата, се регулират от правните норми, които са били приложими за тях към момента на тяхното предприемане или откриване.

2. Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното си право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

▼B

Член 35

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ.

Член 36

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.